Teosluettelo / Nukkekotiyhdistys ry

“Nukkekotiharrastus - enemmän kuin leikkiä” 10.7.-9.8.26 Lempäälä, Ideapark

Työt

1.Love is in the Air - Maria Lehtisalo, Riihimäki

Love is in the Air! on miniatyyrihuone, joka kertoo rakkaudesta, ilosta ja yhteydestä. Se on pilke silmäkulmassa överisti toteutettu oodi rakastamiselle, hauskuudelle ja leikkisyydelle. Työ käsittelee rakkautta myös voimana, joka ei katso ikää.

Huoneeseen on kätketty runsaasti rakkauden symboliikkaa tarjoiluista lähtien. Työssä on viittauksia taidehistoriaan ja populaarikulttuuriin. Sohvan esikuvana on Salvador Dalín vuonna 1936 suunnittelema Mae West Lips Sofa. Nojatuoli on saanut inspiraation erilaisista ihmisen vartalon muotoja hyödyntävistä huonekaluista, joita ovat tehneet useat muotoilijat. 1950–60-lukujen poptaide puolestaan nosti taiteeseen populaarikulttuurin kuvaston, ruoan, kirkkaat värit ja arjen esineet ja tämä näkyy teoksen tauluissa ja esineissä.

Teoksessa on myös viittaus Maurizio Cattelanin vuoden 2019 teokseen Comedian, jossa taiteilija teippasi banaanin gallerian seinälle ilmastointiteipillä. Yksi teoksen tauluista, sydämen muotoon asetellut pepperonit, on toteutettu tekoälyn avulla.

More love, more color, more life! 💘

2. Hiirten kahvikutsut, Jenni Väliniemi-Laurson & Linnea Laurson, Helsinki

Hiiret istuvat pienessä salongissa kahvittelemassa. Heillä on mansikkakakkua lautasilla kesän kunniaksi. Adalmiinalla on uusi vaaleanpunainen mekko. Hedelmiina puolestaan penkoi äitinsä vaatekaappia ja löysi sieltä kultaisen paidan ja vihertävän kukkahameen. Lattialla on räsymatto ja seinällä isoisoisoisän muotokuva. Muotokuvaa valaisevat iltaisin sytytettävät lampetit, jotka ovat peräisin hiirten kuninkaallisesta linnasta. Työhön on käytetty pääosin kierrätysmateriaaleja. Periaatteemme on ollut tehdä ”roskista taidetta”. Huone on rakennettu vanhaan pakkauslaatikkoon.

Miniatyyrihuoneen tekijöinä olemme ensikertalaisia. Miniatyyrejä ja erilaisia käsitöitä olemme kuitenkin harrastaneet vuosia.

3. Uunon keittiö, Leila Finnlund, Järvenpää

Uunon vaimo on lähtenyt ja Uuno on hukassa talouden pidossa. Tavaroita ja ruokia on kasaantunut joka paikkaan, eikä siivous ja järjestyksenpito ole selvästikään Uunolle helppoa. Mistähän saataisiin apua?

(Löysitkö kissan keittiöstä?)

Olin katsellut ohjelmia hamstrauksesta; ihan suoraan ajatus ei sopinut tähän työhön, mutta sekasortoisen keittiön sain aikaiseksi omien ja kerhokaverin lukuisten tavaroiden ansiosta.

4. Erkki Eränkävijä, Jaana Nykvist-Pekkarinen, Kinnula

Aloitin tämän työn tekemisen huhtikuussa tänä vuonna. Olin aiheen päättänyt jo ajat sitten. Se on laavu. Rakennusmateriaalina on käytetty mahdollisimman paljon luonnonmateriaaleja, saatuja materiaaleja ja kierrätysmateriaaleja.

Laavu on tehty lumipalloheisistä ja harmaakuorisesta pajusta. Nuotion kivet ovat meidän omalta tontilta ja nuotiossa olevat pienet hiilet ovat meidän palaneen kotitalon raunioilta peräisin. Maapohja on silputtua heinää, joista osa värjätty. Pohjaan on kiinnitetty oikeita luonnonmateriaaleja.

Uuttakin tietysti on mukana. Puron olen valanut epoksilla. Kivääri ja kahvipannu ovat ostotavaraa. Eläimet ovat kaikki valmiita, joista osaa olen vain muokannut. Sudenkorento on itse tekemäni.

Nuken, eli Erkin, on valmistanut Aila Latva-Karjanmaan tytär. Olen nukkea vähän muokannut. Vaihdoin hiusten värin ja tein uudet vaatteet. Erkki on metsästäjä ja kalastaja, joka rakastaa eräilyä ja viettää aikaa luonnossa. Aina ei se saalis ole tärkeä, vaan se rauha mikä luonnosta löytyy. Tällä kertaa on tullut kalaa, mutta, koska varalta oli makkaraa mukana, niin pitihän sitä yksi paistaa.

Nuotiossa palaa led-tuikkukynttilän liekki ja myrskylyhtyyn tulee myös valo.

Vähän minusta. Olen kohta 57-v ja olen tekstiiliartesaani, keramiikka- ja lasialan artesaani sekä tekninen piirtäjä. Onhan minulla sitten vielä rekkakorttikin. Mutta olen pientä näpertämistä tehnyt aina. Aktiivisesti vuodesta 1999, kun yrittäjäksi aloin. Miniatyyrien valmistus kiihtyi 2007, kun löysin nukkekotiaiheiset blogit.

Kiitokset: Seppo Reijoselle, joka lahjoitti minulle lintuja, käärmeen ja vihermateriaalia.

Mirja Leppänen valmisti pienen pieniä ahvenia, ovat purossa ja ämpärissä sekä paistetut kalat nuotiolla.

Maria Malmströmin ”Nukkekoti Väinölän tapaan” -kirjasta repun ohje.

jaana_nykvist_pekkarinen Jaanan Atelje Nukkekoti Maailma Jaana N-P

5. Se tavallinen ja polkua pitkin takaisin, Taija Karjalainen, Järvenpää

Työni yhdistää miniatyyriharrastukseni geokätköilyyn, jota myöskin harrastan. Geokätköilyssä etsitään kohdetta GPS-signaalin, koordinaattien ja kätkökuvauksen avulla. Kätkökuvauksessa usein on vihje kätkön piilotuspaikasta ja -tavasta. Se tavallinen viittaa usein PET-putkiloon puussa, tekolinnunpöntössä tai kivenkolossa. "Tavallinen" voi tarkoittaa eri asiaa piilottajasta ja alueesta riippuen. Kätköä etsiessä tulee kuljettua mitä kummallisimpien risukoiden kautta vain huomatakseen kätkön sijaitsevan selkeän polun varrella.

Nukke on ensimmäinen kokonaan omatekemäni keraaminen nukke, Monika. Työn pohja on osittain kierrätetty kanssaharrastajien vanhasta puretusta näyttelytyöstä. Toisen roska on toisen aarre.Miniatyyrejä ja keramiikkaa olen harrastanut vuosia. Kätköilyä vuodesta 2022.

6. Alterego työn touhussa, Leila Finnlund, Järvenpää

Tällä työllä osallistuin Päijät-Hämeen Nukkekotiharrastajien vuoden 2025 haasteeseen, jossa piti olla tekijä itse nuken hahmossa jotain työtä puuhaamassa. Koska harrastan myös vesivärimaalausta ja isompien töiden ohella maalasin näitä nukkekotikokoisia tauluja, päätös roomboxin aiheesta oli selvä.

Löysin hieman itseäni muistuttavan itse tehdyn nuken, jonka laitoin maalaamaan lapsenlapsen muotokuvaa pöydän ääressä. Vastaavan työn olin tehnyt myös 1:1 maailmassa. Muut taulut sijoitin sitten seinille. Lisäksi laitoin hieman muuta kalustusta työtilaan; puusohvan tyynyineen ja ohuista langoista kutomani peiton, lattialle ristipistoin tehdyn maton, sekä tarjoiluvaunun pienine herkkuineen.

Olen harrastanut nukkekoteja lähes 20 vuotta. Vuosien kuluessa olen rakentanut useita nukkekoteja, sisustanut lasiovelliseen kaappiin asuntoja, valmistanut eri aiheisia roomboxeja ja pieniä asetelmia. Lähes kaikki tässä harrastuksessa on itse tehtyä, pääasiassa ns. “roskasta”.

Näyttelyyn toin kaksi roomboxia: Alterego työn touhussa ja Uunon keittiö.

7. Pelataan, Jaana Nykvist-Pekkarinen, Kinnula

Tämä työ on niin sanotusti 12 tunnin työ. Lassin ja Liisan krokettipelihetki naapurin kartanon mailla.

Pohja on maalattu stroxlevy. Laatikosta löytyi kivaa metalliaitaa, jonka koristelin köynnöskasvilla. Kuten myös metallinen joku kehikko, johon askartelin keinun. Tein pika-kukkalaatikot. Krokettipelin olen tehnyt toukokuussa 2023, kun tein yhdistyksen lehteen ohjetta. Nuket ja koirat valmistavaraa.

Alusta on näppärä käyttää joskus johonkin muuhun minimaailman tilanteen rakentamiseen. Kiinteästi kiinni on vain laatat.

8. Taiteilijan työhuone, Susanna Aalto, Kouvola

Taiteilijan työhuone on ollut jonkin aikaa haaveena ja nyt toteutin sen tätä näyttelyä varten. Teen itse paljon taidepäiväkirjoja, tykkään erilaisista maaleista ja pastoista, joten luonnollisesti tämä aihe valikoitui huoneeseen.

Käytän pääosin kierrätys- ja luonnonmateriaaleja tehdessäni miniatyyrejä. Taiteilijan työhuoneessa on käytetty mm. hammastikkuja, tulitikkuaskeja, hama- ja puuhelmiä, kahvitikkuja, tuikkukynttilän foliokuorta sekä seinäkalenterin kuvia.

Tässä työhuoneessa pääsee taiteilijan luovuus valloilleen, eikä haittaa, vaikka vähän maalia roiskuisi lattialle, pääasia että nauttii tekemisestä.

Olen Kouvolasta kotoisin oleva miniatyyriharrastaja. Kotona on tällä hetkellä 5 nukkekotia ja lisäksi erilaisia yksittäisiä huoneita ja lyhtyjä. Miniatyyrejä olen harrastanut n. 8 vuotta. Alun perin innostuin tontun ovesta, joka johti tontuntupaan ja siitä sitten nukkekoteihin. Miniatyyrien teko on mukavaa ja luovaa sekä vie mennessään. Suosittelen kokeilemaan!

9. Hempeen jäätelökioski, Saara Rautio, Tampere

Olen Saara Rautio Tampereelta. Olen aina tehnyt paljon erilaisia käsitöitä. Käydessäni kotiseudullani Keuruulla, heinäkuussa 2019, tutustuin paikallisen nukkekotikerhon näyttelyyn. Siitä lähti jo seitsemän vuotta kestänyt innostus ja harrastus miniatyyrien maailmaan. Samalla oli ilo saada liittyä Keuruun kerhon toimintaan. Liityin silloin myös Nukkekotiyhdistykseen. Tampereella olemme kokoontuneet satunnaisesti pienellä harrastajien porukalla.

Teen minijuttuja omaksi ilokseni. On terapeuttista uppoutua mielenkiintoiseen tekemiseen ja rentoutua. Erityisesti minua on kiehtonut kokeilla eri materiaaleja ja tekniikoita minikoossa. Aivojumppaa tulee miettiessä, miten idean toteuttaa. Ideat kumpuavat yleensä muistoista, omasta elämästäni.

Näyttelytyöni, Hempeen jäätelökioski Hiedanrannasta Tampereelta, on tehty paspispahvista. Lisäksi tarvitsin hiukan ohutta pahvia, paperia, liimaa, akryylimaalia ja Fimo-massaa. Kynä, viivoitin ja katkoteräveitsi heilumaan ja konttiin rakennettu jäätelökioski alkoi syntyä. Osa sisustuksesta ja nuket ovat ostettuja.

Kysyessäni lupaa työlleni, Hempeen porukka ystävällisesti tulosti mainokset ja etuseinälle jäätelöefektin.

10. Nukkekodin sisustaja, Liisa Kukkanen, Joutsa

Doll Landian työntekijä Raisa on niin innostunut uuden nukkekodin sisustamisesta, että eväätkin ovat unohtuneet syömättä. Tässä aikuisharrastuksen barbiekodin huoneessa ainoastaan nukke ja mini-ihmiset on valmiina ostettuja. Kaikki muu on valmistettu käsin askartelemalla tai 3D-tulostamalla Joutsassa nukkekylä Doll Landiaa varten.

Käytetyt materiaalit tulostusmuovin lisäksi ovat:

- kierrätyspahvi
- kontaktimuovi
- puurimat (maalinsekoitustikkuja)
- bamburimat (bambukaihtimesta puretut)
- kapalevy
- iso- ja pieninupilliset nuppineulat
- muoviset akvaariokasvit
- askartelulanka
- tapetti
- liima (askarteluliima ja musta kuumaliima kukkamultana)
- kangas

Tekijä on Liisa Kukkanen, josta tuli nukkekotiharrastaja 1.7.2017 kello 11:48. Aika on tarkka. Silloin Liisa uteliaisuuttaan ajoi 260 kilometrin mutkan työmatkaansa päästäkseen katsomaan Savitaipaleen nukkekotimarkkinat. Vain koska sana nukke-kotimarkkinat kuulosti niin hassulta. Ilmeisesti asia kiinnosti kovin, koska hän oli laskenut saapuvansa paikalle heti puolenpäivän jälkeen, mutta tulikin etuajassa. Kello 12 jälkeen sisälle olisi päässyt ilmaiseksi. Mutta Liisa ei malttanut odottaa, kun odotusaika olisi ollut niin pitkä, vaan maksoi innoissaan sisäänpääsymaksun. Siksi tarkka kellonaika on jäänyt mieleen.

Nukkekotimarkkinoilla Liisa hämmästeli kaikkea. Ja jutteli muutaman ihmisen kanssa. Ja vannoi, ettei aio aloittaa nukkekotiharrastusta. Mutta vannomatta paras. Tänä päivänä hänellä on oma nukkekylä, jossa on esillä yli 5000 miniatyyriesinettä. Aikuisharrastuksen barbiekotien ohella siellä on Schleich-hevosmaailma ja pienoisrautatie.

11. Muistumia Intian matkalta 50 vuoden takaa, Hilkka Heinonen, Nurmes

Haluan kertoa työlläni nukkekotiharrastuksen loputtomista mahdollisuuksista todellisuuden (tai sadun) kuvaajana, sisäisten tunnelmien ilmentäjänä ja ennen kaikkea siitä, miten käsillä tekeminen tuottaa mielihyväenergaa. Mottoni on: nukkekotiharrastuksella ei ole rajoja.

Intian loputon köyhyys ja väenpaljous, sekä toisaalta harvojen ylenpalttinen rikkaus aiheuttivat nuoressa länsimaisessa opiskelijassa lamauttavan avuttomuuden tunteen. Intian väestö on tuon ajan jälkeen lähes kaksinkertaistunut. Miten on käynyt köyhyyden ja osattomuuden? Alkuperäistä luontoa on väentungoksesta huolimatta onnistuttu säästämään myös villieläimille. Suojeluohjelmilla on esimerkiksi tiikerin ja sarvikuonon lukumääriä onnistuttu nostamaan niin, että norsusafareille riittää kysyntää ja paikalliset ihmiset hyötyvät suojelusta.

Mogulikeisari Shah Jahan rakennutti 1600-luvulla Taj Mahalin mausoleumin vaimonsa muistoksi. Onko se osoitus pohjattomasta rakkaudesta vai ihmisen ikiaikaisesta tarpeesta jättää näkyvä jälki mahdistaan ja rikkaudestaan?

Intia jätti sisimpään jäljen ja läpi elämän jatkuvan pohdiskelun: miksi?

12. M. A. Nummisen huone, Paula Kymäläinen, Orivesi

Työ on rakennettu kopiopaperilaatikkoon ja muutenkin työssä on pääsääntöisesti käytetty ”roskia” sekä kaikenlaista jämämateriaalia; nojatuoli on rakennettu näkkileipäpaketista ja kierrätyskeskuksesta löytyneestä ruutupaidasta; matkalaukut samaa näkkileipäpakettia, isompi päällystetty kirpputorin ilmaislaarista löytyneellä nahkapalalla ja kukkakankaalla, pienempi maalarinteipillä joka maalattu sitten nahan näköiseksi; anopinkieli hyllyllä on maalarinteippiä, ruukkuna käsirasvatuubin korkki ja multa kuivattuja kahvinpuruja; banjossa on käytetty jäätelötikkuja ja talouspaperirullan hylsyä.

Laatikon ulkopintaa aloitin päällystämään kananmunapakkauksesta revityillä ”kivillä”, mutta päätinkin sitten jättää kopiopaperilaatikon ulkopinnat näkyviin. Mielestäni se konkretisoi hyvin sen, kuinka nukkekotiharrastus voi olla lähes ilmainen harrastus. Mikä nykypäivänä on melko harvinaista.

Kun Lempäälä valikoitui näyttelypaikaksi, halusin tehdä työni jostakin Lempäälään liittyvästä aiheesta. Googlettelin mistä asioista Lempäälä on tunnettu ja vastaan tuli tieto, jonka mukaan M. A. Nummisella on koti myös Lempäälässä. WOW! M. A. Numminen on ollut yksi kulttuuri-idoleistani lapsuudesta asti, joten mikä unelma-aihe!

Työhöni olen sijoittanut erilaisia viitteitä herra Nummisen pitkän ja monipuolisen uran varrelta. Montako itsellesi tuttua sinä bongaat?

13. Nostalginen maitolaituri, Riku Riihelä, Heinola

Maitolaituri/maitolava on yksi sellainen rakennelma, joka on iskostunut suomalaisten nostalgiamuistoihin kiinteästi riippumatta siitä, onko henkilö kotoisin maalta vai kaupungista. Niiden alkuperäinen käyttötarkoitus liittyi vahvasti agraariseen Suomeen. Maitolaiturit olivat keskitettyjä maidonkeruupaikkoja, joihin maidontuottajat toivat aamuisin meijeriin lähtevät tonkat jatkokuljetusta odottamaan. Iltapäivisin paluukuorman mukana saattoi tilata niin meijerin tuotteita kuin esimerkiksi väkirehuja ja muita karjataloustarvikkeita.

Maitolaiturien kultakausi ajoittui 1930–70-lukuun. Alkaen siitä, kun maitoa ryhdyttiin lähettämään meijeriin ja päättyen karjasuojien yhteyteen sijoitettuihin isompiin tilatankkeihin, jotka imusäiliöauto kävi tyhjentämässä pihasta käsin.

Maitolavat säilyttivät kuitenkin merkityksensä niin maamerkkeinä, nuorison kohtauspaikkana kuin postilaatikkojen telineenä. Sijoittaapa moni nykyäänkin pihaansa koristemaitolavan, kaiketi muistoksi menneestä ajasta ja ehkä hitusen siitä työstäkin suomalaisen maidon eteen, joka ei aina ollut ihan leikkiä!

Maitolava on toteutettu pahvista ja puutikuista Valion suosittelemien standardipiirustusten mukaan koossa 1:12.

14. Kaakaobaari, Jaana Nykvist-Pekkarinen, Kinnula

Tämä kaakaobaari on ollut myös Nukkekotiyhdistys ry:n lehdessä 1/2024, ja samassa lehdessä oli ohje kaakaomukin tekoon.

Tämän samaisen baarin muokkasin uudelleen isommaksi kokonaisuudeksi ja osallistuin keväällä 2024 SAKUstars-kilpailuun, joka on vuosittain järjestettävä valtakunnallinen kulttuurikilpailu ammattiin opiskeleville. En pärjännyt, mutta halusin näyttää, että tälläisiäkin voi käsityönä valmistaa.

Baari on valmistettu oikeastaan täysin lahjoitusmateriaaleista, paitsi tulosteet. Tämä oli kotimme tulipalon (toukokuu 2023) jälkeen surutyö iloisella aiheella. Amerikkalaisissa hömppäsarjoissa on aina jouluisin aivan ihania kaakaotarjoiluja ja näiden hömppäsarjojen seurauksena minäkin tämän tein. Samalla se oli kiitos kaikille, jotka auttoivat minua palon jälkeen. En koskaan pysty muuta sanomaan kuin: KIITOS!

15. Lehtimaja, Erika L., Espoo

Tämä lyhty on saanut uuden elämän huvimajana, joka on omistettu yhdelle itselleni tärkeimmistä asioista: kirjoille ja lukemiselle. Sinne voi istahtaa nojatuoliin kahvikupin kanssa, tarttua kirjaan ja antaa ajan kulua. Ulkona syksy tekee tuloaan, mutta kamiina pitää huolen siitä, että sisällä on lämmintä ja viihtyisää.

Ulkolyhdyt sopivat erinomaisesti roomboxien rungoksi. Niiden suuret ikkunat ja koristeellinen katto saavat mielikuvitukseni helposti liikkeelle. Tämä on toinen lyhty, jonka olen muuttanut miniatyyrihuoneeksi. Vanhasta ja kuluneestakin lyhdystä voi hiomalla, maalaamalla ja sisustamalla loihtia vaikkapa loisteliaan salin.

Tähän huvimajaan olen tehnyt itse pöydän, nojatuolin ja kamiinan. Muut pienet esineet ovat vuosien varrella tarttuneet mukaan messuilta ja pienistä erikoisliikkeistä, joissa tulee aina tilaisuuden tullen poikettua.

Miniatyyrit ovat kulkeneet mukanani noin kuuden vuoden ajan. Harrastukselle löytyy aikaa vaihtelevasti työn ja muiden harrastusten lomassa, mutta sen pariin on aina ilo palata. Pienoismaailmojen rakentamisessa viehättää erityisesti mahdollisuus luoda jotakin kaunista ja kertoa tarinoita pienessä mittakaavassa.

16. Valerie Omen

Valerie Omen on noitaopiskelija. Hänen teemansa ovat tähdet ja kuut, lempiväri violetti.

Tekijä on taiteilijanimeltään chaosbambidolls

chaosbambidolls

